

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 156/05
17.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе и Соње Манојловић, чланова већа, са саветником Снежаном Меденицом, записничарем, у кривичном поступку оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ и др., одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Београду, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду К.бр.984/04 од 2.12.2004. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 375. ЗКП, у присуству оптуженог АА и његових бранилаца – адвоката АБ и адвоката АВ, на дан 17.11.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Београду, а пресуда Окружног суда у Београду К.бр.984/04 од 2.12.2004. године, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду К.бр.984/04 од 2.12.2004. године оптужени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ и кривичног дела неовлашћеног држања ватреног оружја из члана 33. став 1. ЗООМ РС, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне затвора, и то за кривично дело из члана 245. став 3. ОКЗ казна затвора у трајању од 8 месеци, а за кривично дело из члана 33. став 1. ЗООМ РС казна затвора у трајању од 6 месеци, оптуженом је применом одредаба чланова 51., 52. и 53. ОКЗ изречена условна осуда те утврђена јединствена казна затвора у трајању од 1 године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико оптужени за време од 3 године не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, оптуженом је изречена мера безбедности на основу члана 245. став 5. ОКЗ одузимања опојне дроге "хероин" у количини од 26,93 грама, а на основу члана 69. ОКЗ од оптуженог је одузет пиштољ марке "ЦЗ 88", калибра 9 мм са 7 метака.

Оптужени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 22.000,00 динара, а не име паушала 3.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против ове пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд преиначи побијану пресуду тако што ће оптуженог осудити на казну затвора.

Одговоре на жалбу поднели су:

-бранилац оптуженог АА – адвокат АБ, са предлогом да Врховни суд одбије жалбу јавног тужиоца као неосновану и побијану пресуду потврди;

-бранилац оптуженог АА – адвокат АВ, са предлогом да Врховни суд одбије жалбу јавног тужиоца као неосновану и првостепену пресуду потврди.

Браниоци оптуженог истовремено су предложили да буду обавештени о седници већа у смислу члана 375. став 1. ЗКП заједно са оптуженим.

Републички јавни тужилац је у допису Ктж.бр.283/05 од 5.4.2005. године, предложио да Врховни суд уважи жалбу Окружног јавног тужиоца у Београду и преиначи првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што ће оптуженом изрећи строжу кривичну санкцију у виду казне затвора.

Врховни суд Србије одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 375. ЗКП, у присуству оптуженог АА и његових бранилаца – адвоката АБ и адвоката АВ, те одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, па је по размотрењу списка предмета, првостепене пресуде, жалбених навода, и навода истакнутих у одговору на жалбу бранилаца оптуженог, имајући у виду и предлог Републичког јавног тужиоца, нашао:

Жалба је неоснована.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона које Врховни суд као другостепени испитује по службеној дужности, сходно одредби члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, Врховни суд је нашао да је првостепени суд правилно утврдио и ценио све околности прописане одредбом члана 41. ОКЗ. Дајући правилан значај утврђеним олакшавајућим околностима – младости оптуженог, потпуном признању извршења кривичног дела, те досадашњој неосуђиваности, као и чињеници да се сам подвргао лечењу након извршења ових кривичних дела и наставио школовање, првостепени суд је правилно поступио када је оптуженом ублажио казну испод законом прописаног минимума, сходно одредбама чланова 42. и 43. ОКЗ, те му уз даљу примену чланова 51., 52. и 53. ОКЗ изрекао условну осуду, утврдивши јединствену казну затвора у трајању од 1 године за извршена кривична дела, са роком проверавања од 3 године.

Бројне утврђене олакшавајуће околности и по налажењу Врховног суда представљају околности које указују да се од оптуженог може очекивати да ће само упозорење, уз претњу казне, довољно утицати на оптуженог да више не врши кривична дела, те се изречена условна осуда појављује као адекватна кривична санкција обзиром на степен кривичне одговорности оптуженог и тежину извршених кривичних дела.

Из наведених разлога, жалбени наводи Окружног јавног тужиоца у Београду, којима се инсистира на изрицању строже казне оцењени су неоснованим.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 388. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар, Председник већа-судија,

Снежана Меденица, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

ИЈ